

Posudek diplomové práce Jany Skleničkové

„Historická problematika v hispanoamerickém dramatu období postmoderny (*Acto cultural* Josého Ignacia Cabrujase a *La noche de Hernán Cortés* Vicenta Leñera)“

Jana Skleničková napsala talentovanou soustředěnou studii, po všech stránkách vyzrálou. Na prvním místě oceňuji přesnost myšlení. Výklad je promyšleně rozčleněn a jasně formulován. Rozvíjí se logicky, se schopností na úvod vymezit pojem či položit si otázku, v závěru shrnout poznatky s novým nadhledem. Postupuje od teoretického vymezení problematiky žánru (drama/divadlo) a současného postmoderního směru myšlení k interpretaci dvou divadelních her.

Autorka pracuje s rozsáhlou odbornou literaturou ve španělštině, v angličtině, v češtině (v teorii je pro naši hispanistiku důležité právě využití českých studií). Nespokojila se s referencemi, které shrnují myšlenky významných autorů, ale jejich díla si přečetla sama; a vyhledala si i knihy, které nejsou nasnadě. To platí jak o pracích k teorii dramatu a k postmodernímu myšlení, tak o literárněhistorických studiích k interpretační části diplomové práce. U prostudovaných teoretických děl má autorka schopnost vystihnout jejich myšlenky a spojit je se svým vlastním tématem. Zaujal mě například důraz na význam dramatického textu, který se přitom nevyklučuje s jeho divadelním pojetím jako součástí představení (aplikace myšlenky J. Veltruského).

Zažité znalosti umožňují nadhled a pevné užívání terminologie, včetně pojmů z postmoderní reflexe literatury. Podstatné je, že postmoderní diskurz diplomantka neužívá pro jeho módnost, nýbrž pro potřebu postihnout pojetí dějin v současném západním myšlení a v současných hispanoamerických dramatech. Jsou zde dobré postřehy svědčící o celkovém pochopení. Vhled do různých koncepcí v současném převážně angloamerickém myšlení o literatuře je zároveň konfrontován s jeho (ne)přijetím v Latinské Americe.

V analýze dvou dramát je cenná originální sama volba děl, která nepatří k příkladně postmoderním. Teoretická příprava zde tvoří zdánlivě nenápadné pozadí, ovšem prostupuje celou interpretací. Dobře členěný komentář neodpovídá pouze „povinným“ aspektům rozboru díla, ale je založen na interpretačních nápadech. Zvláště oceňuji vystižení napětí různých významových rovin v obou dramatech, odstíněné v řadě poloh, jak je tomu u oscilace mezi vznešenou historií a lokální všedností v Cabrujově dramatu „Slavnostní akt“ a u interakce složitě komponovaného prostoru a času v Leñerově „Poslední noci Hernána Cortése“. (Tituly

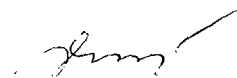
děl jsou myslím dobře přeložené, v českém názvu diplomové práce bych preferovala jejich český překlad).

Práce Jany Skleničkové se vyznačuje kultivovaným jazykem, s dobrými překlady citátů jak z dramatických děl, tak ze sekundární literatury. K její kvalitě přispívá plně zvládnutý způsob poznámek pod čarou a bibliografických odkazů, důsledně dvojjazyčné citace, pozorné zredigování celého textu. Oceňuji také jazykovou úroveň španělského resumé.

Na okraj jen dvě drobné připomínky: číslování kapitol a podkapitol považuji za zbytečné, kompozice práce je logická a zřetelná i bez něho; pojem „epický realismus“ u Brechta je patrně převzatý z některé odborné práce, avšak adekvátnější je vžitý pojem „epické divadlo“ (Brechtova poetika je „zcizovací“, nikoli mimetická).

Práci Jany Skleničkové jsem četla s potěšením. Zcela splňuje nároky na diplomovou práci. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit jako výbornou.

13. září 2008

prof. Anna Housková